

Juni 2022

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev
(108)

Sund fornuft på nordjysk

De kongelige stalde

Der har været heste og liv i staldene på [Christiansborg Slot](#) lige siden De Kongelige Stalde blev indviet i 1740.

Ridebaneanlægget og de to staldfløjsbygninger udgør i dag det, mange vil forstå som "bagsiden". Men da det 1. Christiansborg blev bygget, var ridebaneanlægget "forsiden". Det var eks. her, at Struensee red over marmorbroen, da han i 1768 ankom som Christian den 7.s livlæge til det pompøse barokslot, det første Christiansborg. Både ridebaneanlægget og staldbygningerne har overlevet begge efterfølgende slotsbrande.

Oprindeligt stod 250 kongelige heste opstaldet her. De var kongefamiliens levende tronstole. Hestene transporterede de kongelige igennem landet, bar dem på de hæsblesende jagter, og transporterede kongen til krigens fronter.

I dag er der kun 20 heste tilbage. Når Dronningen holder nytårskure og andre store fester på Christiansborg Slot, spændes de smukke hvide heste for Guldkareten i prægtigt gallaseletøj, og kører Dronningen fra Amalienborg til Christiansborg Slot.

I perioden, hvor hestene er på sommergræs, rykker 14 fuldvoksne figurer af konger til hest tilbage i staldene til den årlige sommerudstilling "Kongerækken til Hest".

Det er muligt at komme ind og se [staldene](#).

Synsk?

Måske skulle jeg igen begynde at spille lotto.

For fakta er, at jeg åbenbart kan se ind i fremtiden. Således gik min profeti om Inger Støjbergs parti da også i opfyldelse i denne måned, ligesom det kun er et spørgsmål om tid, før udvalgte DFéere er med i det nye parti.

Der er ingen tvivl om, at den i store jyske kredse meget folkekære politiker vil få et ualmindeligt godt valg, der selvfølgelig vil smitte af på hele partiet. Mange vil givet stemme alene i protest mod rigsretssagens udfald.

Partiprogrammet – som det blev fremlagt på pressemødet – var der nu ikke meget "krudt" i. Det mindede heldigvis om andre borgerlige partiers program tilsat et par selvfølgeligheder ("*vi er som folk er flest*" osv.) og udtrykt på godt jysk.

En plads i sikkerhedsrådet

I denne måned blev det publiceret, at Holger K Nielsen havde overtaget arbejdet med at skaffe Danmark en plads i Sikkerhedsrådet. Så kan vi ånde lettet op.

Sammen med 7 fuldtidsansatte og en række øvrige medarbejdere i Udenrigstjenesten samt ansatte på FN-missionen i New York arbejdes der efter det oplyste målrettet på at opnå pladsen i Sikkerhedsrådet i årene 2025–2026. Hvorfor det er så

vigtigt, så der skal ofres mange millioner på opgaven over de kommende år, er jeg dog ikke helt på det rene med. Men der er sikkert en grund (?).

Sikkerhedsrådet består af 15 medlemmer, og det er altså her, at Danmark lægger billet ind på en af de 10 ikke-permanente pladser i årene 2025–2026. I forbindelse med Kristian Jensens udpegning benyttede jeg lejligheden til at forhøre flere kollegaer på Christiansborg om, hvilke lande der i dag besad disse 10 poster. Jeg vil undlade at offentliggøre resultatet, men flere havde da et enkelt land rigtigt.

Jeg er ikke bekendt med, hvor langt man er nået, og jeg er da også sikker på, at Holger – med eller uden konen – vil arbejde intenst på den vigtige opgave. Det bliver nok også nødvendigt, for jeg kan da ikke forstå andet end at samtlige FN's 193 medlemslande (minus de 5 permanente) i den grad arbejder på et tilsvarende projekt. Eller gør de?

"Hen over midten"

En regering hen over midten – det er et populært budskab. Da Lars Løkke som statsminister og formand for Venstre fremkom med samme udmelding i den seneste valgkamp (2019), vendte en ellers nedadgående Venstre-trend til en kraftig fremgang. Ideen blev i øvrigt dengang straks afvist af Mette Frederiksen.

Nu kappes Løkke og Mette Frederiksen om at genfortælle samme budskab. Det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at jeg er stor tilhænger af en sådan koalition med det formål at holde yderpartierne uden for stor indflydelse. Og dem er der ikke blevet færre af.

Problemet er imidlertid, at det dybest set ikke er særlig vigtigt hvem, der er i regering, men derimod hvilken politik, der skal føres. Hvis socialdemokraterne fortsætter med forskellige former for skattestigninger, gymnasiefordeling efter forældreindkomst og begrænsning på udenlandsk arbejdskraft, så bliver der desværre ikke meget ud af det skind.

Retten er sat – eller er den?

Har man købt et hus, der slår revner, kan man gå i retten med et krav mod sælgeren. Har en virksomhed leveret en vare uden at få betaling, så er det samme vej. Herefter får man en dom, der kan danne grundlag for udlæg i skyldnerens ejendele, så borgeren eller virksomheden forhåbentlig kan få sine penge.

Det lyder godt, men et er teori, et andet praksis. Byretsbehandlingen ligger i dag på 1½ til 2 år (i Aarhus 28 måneder!), og ankes den til landsretten, smutter nemt mindst 1-½ år oven i. Ofte er skyldneren derfor gået konkurs i mellemtiden, så borgeren eller virksomheden i stedet står med en lang næse og en stor advokatregning.

Med andre ord: ventetiden i retten er helt uacceptabel. Og selv om straffesager er udstyret med væsentlig kortere ventetid, så er tidshorizonten også for lang i disse sager, hvor vidner, offer og for den sags skyld gerningsmand, ikke burde have sagen hængende over hovedet i alt for lang tid.

Årsagen skal ikke findes i, at dommerne ligger på divaneseeren. Årsagen er den, at vi i den grad har strammet op på mange straffesager og eksempelvis har fået hver 3. rocker i fængsel. Den adresse har de som oftest fået efter meget lange nævningsager. Herudover er også mange andre sager blevet ekstremt mere tidskrævende – ikke mindst økonomiske sager. Endelig er der i vidt omfang hos de tiltalte udbrudt sygdom – dokumenteret ved lægeattester – der bl.a. er medvirkende til at hver 3. sag skal udsættes.

Alt sammen gør det, at vort retssystem p.t. ikke virker optimalt. Det skal vi i retsudvalget straks efter sommerferien have repareret på. For som den tidligere engelske premierminister William E. Gladstone sagde: *delayed justice is denied justice*. Ventetid er mangel på retssikkerhed.

Domstolene skal have flere penge tilført, men det må ske samtidig med, at de dommere, der dagligt sidder med problemerne, også fremkommer med forslag til forenkling af retssagsprocessen. Og her kniber det desværre med fantasien.

Jeg vil derfor selv fremlægge en stribe forslag, som – ved at slække på de mest tidskrævende regler for retsbehandlingen – burde kunne give mindre ventetid. Men jeg håber da stadig, at dommerne også fremkommer med deres forslag.

Går-den-så-går-den

Prøv lige at forestille sig, at politiet udskrev 100 hastighedsbøder og alle 100 bilister indbragte bøderne for retten. Herefter frafaldt politiet straks 30 bøder og af de resterende (70), gav dommeren bilisten medhold i 22. Samlet set "holdt" over halvdelen af bøderne (52) således ikke for en nærmere prøvelse.

Mon ikke de fleste af os vil blive temmelig betænkelige ved politiets almindelige sagsbehandling og samtidig tænke på de tusinder af bilister, der blot betaler for at undgå "bøvlet".

Heldigvis er det et tænkt eksempel. Politiet får i dag medhold i 95 % af sagerne. Det kan man trods alt godt kalde retssikkerhed.

Men mere tænkt er eksemplet nu heller ikke. For ser man på parkeringssekskabernes udskrivning af parkeringsafgifter ("bøder"), så er det ganske vist: Over halvdelen af de bilister, der indbringer bøderne til Parkeringsankenævnet, slipper for at betale. Det kan man ikke kalde retssikkerhed.

Selskabernes praksis er således under al kritik. Man skriver p-bøder ud i et væk, og klager folk til Parkeringsankenævnet, kan man da altid begynde og se på, om der nu alligevel er sket en fejl.

Samtidig har man gjort det meget vanskeligt at klage direkte til parkeringssekskabet. Fuldt bevidst indeholder hverken bøde eller senere opkrævning en mail-adresse eller et telefonnummer. Bilisterne skal klage via en formular, som man kan finde på selskabets hjemmeside. Herefter kan konstateres, at klagen højst kan indeholde 250 TEGN (til sammenligning udgør én enkelt linje i dette nyhedsbrev 151 tegn). Når de 250 tegn (her: 1½ linje) er nået, er tastaturet blokeret, og der kan ikke skrives mere. Sådan – vi gider nemlig ikke klager!!!

Herudover er der tale om en helt rigid praksis fra selskabernes side i forskellige parkeringssituationer – det tror jeg, alle har oplevet, og jeg skal forskåne læserens blodtryk ved at gengive eksempler.

Samlet set har jeg derfor nu bedt Transportministeren besvare 12 spørgsmål om selskabernes adfærd og bilisternes (pt. manglende) retsstilling, og jeg følger naturligvis op, når besvarelserne foreligger.

Lovgivning, der virker

Oftest beskriver især formiddagspressen, at Folketinget består af en flok tvivlsomme personer, der sjældent arbejder for deres dagløn.

Jeg er selv rimelig inhabil i vurderingen heraf, men tillader mig dog at fremhæve et enkelt lovkompleks, som jeg har været primus motor for: Bandepakkerne.

Bandepakkerne bestod bl.a. af flere straffelovsændringer, der bl.a. gav dobbeltstraf for en række forbrydelser (drab, drabsforsøg, ulovlig våbenbesiddelse osv.), såfremt forbrydelsen var et led i et bandeopgør. På tilsvarende vis blev vedtaget forslag, hvorefter rockere ikke kunne prøveløslades med mindre de indgik i et exitforløb.

"Pakkerne" har blandt andet haft til følge, at hver 3. rocker/bandemedlem i dag sidder i fængsel, herunder omkring 30 rockere på domme på 20 års fængsel (typisk for drab/drabsforsøg).

I broderlandet har politikerne (socialdemokrater og borgerlige) gennem de senere år i et stort socialt fællesskab haft en helt anden human indstilling til problemet. Den politik har efterladt et Sverige, præget af dyb og alvorlig kriminalitet. I perioden januar-maj 2022 er således over 30 personer blevet skuddræbt – næsten dobbelt så mange som tidligere år. Sverige ligger således i toppen i Europa mht. skyderier blandt unge mænd (2021: 330 skyderier, 100 sårede og 47 dræbte).

Nuvel, Sverige er befolkningsmæssigt næsten dobbelt så stort som Danmark, men selv når der tages højde herfor, når vi heldigvis ikke svenskerne til sokkeholderne i bandekriminalitet. Det skyldes bl.a. at vi ikke sover dagen lang i Folketinget, hvor et stort fast flertal har været klar til at udvise rettidig omhu.

Bandekriminaliteten er ikke væk i Danmark og den forsvinder næppe nogensinde. Men vi kan holde den nede – det har vi gjort, og det skal vi fortsat gøre.

Lovgivning, der ikke virker

For 1½ år siden vedtog folketinget en ”pakke”, der skulle stramme op for vanvidsbilister.

På de fleste områder har den omfattende lovgivning virket, men i forgangne måneder har vi set et eksempel på, at folketingets intentioner desværre ikke blev ført ud i praksis hos domstolene.

En 21-årig bilist med et i forvejen alenlangt synderegister lemlæstede en betjent for livstid ved sin kørsel i Aarhus V. I forvejen havde bilisten til TV2Østjylland udtalt, at han altid kørte over for rødt. Det gjorde han også her med katastrofale følger, hvorefter han stak af fra offeret. Den 31-årige betjent lever i dag med meget svære hjerneskader. Han blev – SAMMEN MED 34 GROVE NYE FORBRYDELSER – idømt 4 års fængsel, dvs. 50 % af den straf ramme på 8 års fængsel, der alene gælder for kørslen.

Jeg har på den baggrund anmodet om et møde med Justitsministeren straks. Mødet finder sted i august og ændrer Ministeren ikke lovgivningen, vil jeg på Venstres vegne fremsætte forslag, der præciserer, at sådanne særdeles grove forbrydelser skal straffes i den øverste ende af strafammen.

Mink

Jeg modtog for en time siden den 1620 sider lange mink-rapport. Jeg har endnu ikke læst den, og kommer derfor ikke til at omtale den i dette nyhedsbrev.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen